

Sedmnáctého listopadu

Samson

1. Až nám smůla naprší a ticho sedne do uší, tak vejdi,
svobodo má ztracená, holka moje bez věna, tak vejdi,
věrná milá tuláků, stará hrozbo hlupáků, vejdi dál,
umazaná od frází, ptej se, komu nescházíš
z těch, kdo tě znal, z těch, kdo tě znal.
2. Zmizelas' jak za vraty vdaný krásky copatý, má milá,
pravdo, kde zvoní tvůj smích, prý za dráty na kopcích, kdes'
žila,
pořád dlouze hledaná, i když nemilovaná na přání,
vzbudí horu rytířů, kdo tě prodá verbířům
na spaní, na spaní.
R: Kdo ví, kdo vás obě shání a není sám,
posedlý jediným přáním pozvat vás k nám.
3. Kampak že vás zaseli naši chlapci veselí, kdo poví,
vzpomínají pořád míň v dlouhé honbě za štěstím, no a neví,
s pivní pěnou ve vouse, s životem když nervou se, že dojel v
úz,
v uších tóny křídlovek, kolem spěchá jiný věk, jiný blues ..
.